

Benimdir Gözlerinin İmla Hatası

– ADEM EFİLOĞLU · 22 Nisan 2012

Kardeşim Zekeriya Efiloğlu'na;

Eşkıya yüreğinle düşlerimde gezer
Düştüğünde takılıp durduğun anılar
Hasreti sökmek isterken teninden
Gelen geçen yolcuları sen sanırdı gözlerim
Kelimeler tutardı yasını eriyen senelerin

Duygularının ateşi bürünürdü hüzne
Sen kendi yüreğinin cerrahıydın
Ve kimsesizdin öksüz kalmış şiirlerde
O kadar derinden sarsılırdı çığlıkların ki
Tutan olmazdı ellerinden deprem gibi düşerken

Yokluklardır aklında sıra gecesi
Duvarlarında şarkılarını söylerdin her vakit kokladıkça notalarını
Ölümün gölgesine yazılırdı şarkıların seyir defteri
Hani yokluğum kadar zavallıydım anladım da
Neden her seferinde kınalar yakılır gençliğine
Salası verilen vakitte
Omuzlarda taşınırken yılların

Kirpiğine konan sulu hırsızın işi bu
Çocukluğunla yanaklarına yakılan hıçkırıklı hatıra
Müzmin bakışlarına aldırmandan süzülürken
Üfleyince uçacak sandığın
Nasıl sevişiyor yanaklarınla arsızca
Kimseye aldırmandan

Ruhunun menzilinde kopan fırtınaların vardı
Hammaddesi acı diyetini fazlasıyla ödediğin
Hayatın azılı çabasına adı düşen güruhi nalân
Latifedir toprağın rahmini eşelerken
Sıcaklığının bekâretini içinde saklayan
Kim ne derse desin

Gözlerinin belli iki imla hatası

Nasıl sevişiyor utanmadan yanaklarıyla

Sevinirken huzur

Kederde acının izinin adı

Gözlerinden dökülen iki imla hatası

adem efloğlu – ahir- fırtına

Not; Ağladığında bensiz ağlama olur mu?